

عنوان مقاله:

بررسی راوی قابل اعتماد و غیرقابل اعتماد در کتاب خاطرات تاج السلطنه

محل انتشار:

اولین همایش ملی ادبیات داستانی و ترجمه (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

شادی احمدی - دانش آموخته دکتری زبان و ادبیات فارسی

فریبا نامداری - دانش آموخته دکتری زبان و ادبیات فارسی

مرتضی جباری - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه کردستان

خلاصه مقاله:

یکی از مهمترین عناصری که به باورپذیری و حقیقت‌نمایی روایت کمک میکند و نقش مهمی در انتقال روند روایت از نویسنده به خواننده (روایت‌شنو) دارد، راوی است. راوی در ادبیات داستانی، از لحاظ ویژگی‌های شخصیتی به انواع متفاوتی همچون راوی مداخله‌گر، راوی قابل اعتماد، راوی غیرقابل اعتماد، راوی خودآگاه و راوی اغفالگر تقسیم میشود. هر یک از این انواع راوی، نشانه‌هایی دارند که میتوان آنها را با توجه به متن، شناسایی و تحلیل کرد. برای بررسی میزان حقیقت‌نمایی راوی، الزم است قابل اعتماد بودن راوی مورد بررسی قرار گیرد پژوهش حاضر در تالش است با روش توصیفی-تحلیلی و تکیه بر رهیافتهای روایت‌شناسی، به بررسی قابل اعتماد یا غیرقابل اعتماد بودن راوی خاطرات تاج السلطنه پرداخته شد. نتایج پژوهش نشان میدهد که اگرچه به دلیل خاطرهبودن کتاب، فاصله روایی راوی از روایت بسیار نیست؛ اما نشانه‌هایی در متن وجود دارد که غیرقابل اعتماد بودن راوی را قوت میبخشد؛ بنابراین راوی، با اذعان به این امر، با استفاده از شگردهایی در تلاش است تا خود را قابل اعتماد بنمایاند.

کلمات کلیدی:

راوی، راوی قابل اعتماد، راوی غیرقابل اعتماد، خاطرات تاج السلطنه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/880858>

